

Lliberalitat

Es evident que l'home porta un posat d'egoisme que d'èpoques milenàries l'hi ha impedit tindre èxit complert en les seves empreses idealístiques.

Per ço estem convençuts que moltes de les nostres falles són degudes a aquest fenomen psicològic que arruina en els éssers menys dotats totes les aspiracions de bondat i d'equitat.

Es precis lluitar contra l'egoisme.

L'egoisme és un ent que va disressat constantment dels més estranys ropatges i de les més simpàtiques careres i així es passeja impunement pel nostre costat sens que el poguem endevinar ni perseguir, perquè te prou guaitat a apareixer sota una vestidura simpàtica.

No trobarem mai cap amic que vulgui aparèixer egoista, com tampoc cap col·lectivitat ni cap entitat ni cap estament.

Tothom és magnanim i somnia amb l'equitat i l'igualtat.

Però per tenir liberalisme un hom s'ha de sacrificar. Constantment ha de demostrar amb fets co que li dicta la seva consciència i co que es consubstancial amb la seva manera d'ésser.

Ja era una verdadera desgràcia que l'egoisme fos individualista i es circumscribís dintre de cada individu apareixent a l'exterior solament a través de les seves decisions personals que eren captades pels conveïns, més en relació amb l'individu, del que s'explicaven anècdotes i se li sumaven per centes de milers les pessetes.

Però avui l'egoisme apareix sota una forma col·lectivista a través dels interessos reunits dins un conjunt d'individualitats unides per l'interès distributiu de les matèries que expendeixen.

Ha aparegut l'egoisme col·lectivista. La nostra terra de llibertat és víctima d'experiències que no tenen res a veure amb el seu sentir i la seva manera d'ésser i pensar.

Catalunya, terra de llibertat, és envaïda per experimentadors que volen ofegar la seva racional lliberalitat en una mar d'egoismes.

Som optimistes i creiem en el nostre poble. Ell sabrà sobreportar amb seny les provatures, i renovar amb el seu estil inconfundible la seva manera d'ésser.

El retorn a la democràcia abreujarà el camí a recórrer i aplanarà les fórmules a escollir.

Però es precis que per retornar a la normalitat retornem a la lliberalitat en el pensar, en el tracte, en el fer i en el sentir.

Foragitem de nosaltres els dogmatismes reaccionaris que ens fan pensar despòticament dels nostres amics. Que l'amistat sigui per tots els lluitadors antifeixistes la única consigna i que la lliberalitat en suportar-nos sigui el major senyal de la nostra unió.

El cor dur amb l'enemic faciós. El sentiment obert amb l'amic antifeixista.

Sacrifiquem en la lluita i en el treball el millor que posem sense cap egoisme, que així ens farem dignes de la causa que defendem.

Siguem magnànims i creiem que serà un bé sacrificar-nos si del nostre sacrifici en té de sorgir amb una claror d'aurada un règim de lliberalitat i amor.

La mort de l'ex-premier anglès Ramsay Mac Donald

Londres. — El doctor Mackinnon, gendre de MacDonald, ha declarat que la notícia de la mort del seu sogre havia arribat abans de mitja nit. La notícia anava dirigida a la seva esposa, Joan MacDonald, segona filla del difunt, i de part de la seva primera filla, Isabel, que l'acompanyava en el seu viatge a l'Amèrica del Sud.

El paquebot en què viatjava el senyor MacDonald era el "Queen of Pacific".

El cadàver serà desembarcat a les illes Bermudes, on arribarà el paquebot el 15 d'aquest mes.

LA MORT DE MACDONALD HA ESTAT SENTIDA PER TOTHOM

Londres. — La nova del traspàs de MacDonald ha causat gran consternació al poble de Lossiemouth, on va néixer el primer ministre. Les despulles seran traslladades allí per a ésser enterrades al petit cementiri de Spynfkrirk, al costat de la seva muller Margaret MacDonald.

La seva filla Isabel ha declarat aquest matí:

— Hem perdut el més afectuós dels pares.

El gendre, doctor Mackinnon, ha declarat que MacDonald havia expressat sempre desigs d'ésser enterrat a Lossiemouth. Per tant, després d'ésser desembarcat a les Bermudes serà traslladat a Escòcia.

Els delegats polítics de Seham Harbour han fet grans elogis de MacDonald. "Estem segurs que ha complert amb el seu deure."

L'ex-ministre T. H. Thomas, potser el millor amic de MacDonald i company de lluita, ha declarat: "Sé que fins als seus últims dies no lamentà l'acte polític que més li ha estat criticat: la formació del govern nacional l'any 1931. Estava convençut que era necessari al país, i va actuar en aquesta forma per convenciment patriòtic. La història el jutjarà."

"Estimava el seu país, i per trista que hagi estat la seva mort,estic convençut que aconseguí el fi desitjat."

Al front fa fred. Et sents antifeixista? Si. Doncs col·labora amb la teva aportació de robes d'abric per lliurar de les inclemències del temps als nostres combatents

ELS MINISTRES ES POSEN CORBATA NEGRA EN SENYAL DE DOL

Londres. — El Gabinet ha celebrat la seva acostumada reunió setmanal. La majoria portaven jaqué i barret de copa, amb corbata negra en senyal de dol per la mort de Ramsay MacDonald.

Es diu que, en absència del senyor Eden, les deliberacions s'han referit exclusivament a qüestions de política interior.

A LONDRES ARRIBEN MISSATGES DE CONDOL DE TOT EL MON

Londres. — D'arreu del món arriben missatges de condol i de simpatia, amb motiu de la mort de Ramsay MacDonald.

Se n'han rebut de molts caps d'Estat i de polítics, diplomàtics i món.

DADES BIOGRAFQUES

Londres. — James Ramsay MacDonald va néixer el 15 d'octubre de l'any 1866 en una petita població escocesa. Lossiemouth, al nord de Morayshire. La seva família era pobre, i la seva mare i la seva àvia dirigien l'educació que Ramsay va saber ampliar i elevar a profunda cultura. A l'edat de vint anys, MacDonald va sortir d'Escòcia cap a Londres, sense diners, i a la capital va fer una vida dura d'obrer, freqüentant les reunions proletàries i compartint la seva vida, les seves il·lusions i les seves ansies de millora. De l'ambient proletari evolucionà a poc a poc envers el socialisme, s'afilià al moviment laborista i parlà diverses vegades en mitjans. En 1895 fou candidat per primera vegada a les eleccions de diputats. Fou derrotat i tornà a presentar-se en 1900, però també en va. En 1906 fou elegit president del Partit Laborista Independent i candidat adiputat per Leicester. Conservà aquest càrrec uns dotze anys. En 1911 abandonà el Partit Laborista independent i entrà novament en el laborisme ortodox, del qual partit fou nomenat president. En 1914 va dimitir aquest càrrec de president, la qual cosa li valgué segurament la derrota soferta a les eleccions del 1918. Fou reelegit pels socialistes d'Aberavon, el comtat de Glamorgan, en 1922, i fou cap del grup parlamentari. En 1923 l'oposició derrotava el Govern, i per primera vegada en la història d'Anglaterra un Govern socialista prenia el poder.

Com a primer ministre MacDonald es recolzà en els liberals, però en 1924 els laboristes foren vençuts en les eleccions. En 1923, després de cinc anys d'oposició, MacDonald pujava al Poder per segon cop i inaugurava una política de "progrés" amb el sincer desig de mantenir la unitat del seu partit, l'ala esquerra del qual desitjava recórrer a mètodes resoltament socialistes. MacDonald havia de comptar amb els liberals i portà a cap una política de compromís. En 1931 es produeix la formidable crisi anglesa, les raons essencials de la qual foren les dificultats financeres i els augments dels afers econòmics, en el ministeri MacDonald defensà aquest punt de vista, però tots els ministres liberals dimitiren. El rei li encarregà llavors formar un Govern nacional.

En aquesta etapa de la seva carrera presentà el famós pressupost extraordinari anunciant l'augment considerable d'impostos i economies draconianes, que pesaven terriblement sobre la població. El 20 de setembre Anglaterra abandonava el patró or, i el 5 d'octubre MacDonald decideix fer aprovar la seva política en unes eleccions generals.

El país elegí una majoria conservadora. Pel juny del 1935 el primer ministre demana al rei que accepti la seva dimissió. Baldwin forma un nou gabinet, i MacDonald accepta el lloc de lord president del Consell, que conserva fins al maig del 1937, moment en

Per als soldats del front no és qüestió de fer almoïna

Sempre hem vist que la pràctica més expeditiva per a treure's del davant un captaire ha estat allargar-li una peça de cinc o deu cèntims i desitjar-li bon vent. Molts captaires, coneixedors de la psicologia de l'home que fa caritat han après, més que no pas d'explotar el sentiment d'altri, a provocar el suficient enuig per tal que hom li allargui ràpidament la moneda. Aquesta pràctica no té res a veure amb l'assistència mútua dels homes.

Amb setze mesos que portem de guerra a casa nostra s'ha mendicat i recaptat fins a fer enutjosa la pràctica de la contribució voluntària del ciutadà a les necessitats de la guerra. S'ha usat i abusat del donatiu de la recaptat. Els que l'han recollida l'han adoptada com un procediment fàcil; els que hi han contribuït al capdevall ho han fet pensant que era el mitjà més còmode de quedar bé.

Però els soldats del front no són pas captaires. No demanen almoïna a ningú. Tindrien dret a ésser exigents i no exigeixen res. Només fan sentir llur veu: "Fa fred! Trameteu-nos peces d'abric!" I, si enlloc d'estar com estem acostumats a fer deu cèntims de caritat, se'ns hagués avesat a tenir consciència d'allò que és el deure de ciutadans en temps de guerra, aquesta veu seria una ordre per a tots.

El proveïment d'abrics per al front no és una qüestió d'almoïna.

Comitè d'Educació Militar de Tarragona

Com vàrem anunciar en la emissió de ràdio de dimecres, ahir al matí visitaren el Centre d'Instrucció Militar d'aquesta localitat, el comandant militar de la Plaça, tinent coronel Pere Fzarràs, i el comandant Martín, cap dels instructors de Catalunya, els quals havent comprovat que alguns dels inscrits de les llesves del 1939 i 1940 s'han presentat més tard de l'hora assenyalada per al començament de la instrucció, els ha sancionat d'acord amb els termes del Decret del Govern de la República, obligant-los a romandre fins a les onze del matí, per la qual cosa es fa avinent als Comitès responsables de les empreses on treballen els minyons sancionats que aquestes dues hores de càstig no deuen ésser abonades pels dits Comitès, per tal que la sanció prevista per aquest Comitè d'Educació Militar sigui exemplar. Aquesta sanció i altres que, si cal, adoptarà el Comitè, seran repetides tantes vegades com les circumstàncies ho exigeixin.

També es fa avinent a aquells inscrits que, amb menyspreu dels seus deures antifeixistes, es neguen a assistir, amb perfecta regularitat, a les classes d'instrucció militar, que si demà, a les set en punt del matí, no compareixen al lloc assenyalat per a fer la instrucció, ni justifiquin per mitjà de certificat mèdic la impossibilitat en què es troben d'assistir, seran empresonats. Igualment es fa avinent als pares i demés familiars dels minyons compresos en les llesves del 1939 i 1940 que col·laborin a l'emboscament dels mateixos, que seran severament sancionats, d'acord amb les disposicions del Govern de la República.

què es retira completament de la vida política. El rei li ofereix el títol de lord, però l'ex-primer ministre refusa el títol. El divendres passat MacDonald s'embarcava a bord del "Queen of Pacific" per prendre's — segons declaracions seves — "les primeres vacances de la meua vida". En aquest vaixell la malaltia que va contraure fa uns quants anys ha precipitat la seva mort.

RAMSAY MACDONALD

(Foto arxiu)

De la Manxa estant

Carretera enllà...

Un camió atapeït de material i d'homes, entre els que hi veiem "galons" de moltes menes, ens aconduïx del cor d'Albacete a les afores, i enllà de la carretera, camí del Destacament a que hem estat destinats.

Els clots de la calçada i els naturals sotracos del camió, no ens impideix observar aquesta gran planúria. Ceps i més ceps serveixen de marc a la carretera. Pelat d'arbres, només sobresurten del terreny els pals del fluid elèctric.

Es migdia i fa un bon sol que dona un xic de color al paisatge.

Ja prop del Destacament, per primer cop ens recordem de la Manxa de Cervantes. Allí, al mig d'un camp proper al poblat, les grans aspes immòbils d'un molí de vent, ens fan venir a la memòria les pàgines glorioses del "Quixot".

Aquests grans molins de vent són un record, — quasi l'únic, — d'aquella Manxa que recorregué el "caballero andante".

Es temps de verema i anem deixant enrera, enmig dels camps, grups de "vendimiadoras" amb el mocador al cap i amb les puntes lligades a la nuca. I vells, i noiets, amb la seva brusa de roba prima, negra.

Un alt en el camí, ens serví per provar, — amb el permis dels pàges, — el ric raïm, principal producte d'aquesta terra. Reconfortats, seguirem endavant, fins que cansats ja de tants i tants sotracos, arribarem a la villa on hi ha instal·lat el Destacament al qual anàvem destinats.

A l'entrada al poble, hem tingut una decepció; les cases baixes, els carrers deserts, a primer cop d'ull hem vist una població morta. Però ens hem aconsoat un xic, en recordar-nos que érem a la Manxa.

J. J. P.

Villarrobledo, 11 de novembre del 1937.

Espigolant

A Rovira i Virgili a "La Humanitat" comentant la campanya empresa pels facciosos contra la llengua catalana s'expressa així:

"Temps ha que remarcuem, per exemple, les manifestacions d'una fòbia a l'ús, àdhuc en la vida privada, dels idiomes peninsulars que la gent unitària considera com a dialectes, és a dir el català i el basc. Diverses ràdios faccioses — fins la de Ceuta! — transmeten una mena de consigna persecutòria. Es aquesta: Si eres español, habla siempre en español. No consentas que nadie hable en dialecto. Aquesta consigna s'estén al llenguatge de conversació i de família. Els facciosos, doncs, es proposen d'extirpar completament del territori per ells dominat i del que més endavant poguessin dominar, la llengua basca i la llengua catalana."

"El Poble" de Tortosa i amb la ploma de J. Subirats i Pinyana, comenta per cert molt encertadament la reelecció del President Companys:

"Ahir el Parlament de Catalunya, al ratificar per unanimitat la confiança a l'Honorable Lluís Companys, demostra la íntima comprensió del Parlament amb el poble i tanmateix la d'aquell amb el President. Algú ha volgut suposar, durant aquest temps de guerra, que el Parlament de Catalunya ja no era el fidel representant de la voluntat de Catalunya; hom ha dit, algun cop, que el Parlament català no era el reflex de la nostra poble; suara s'ha demostrat, abastament bé, que el nostre Parlament no ha perdut res en absolut del que tot-hora ha estat amb el poble català. Catalunya, ara endegades les coses, amb Lluís Companys novament al seu front i amb un Parlament com l'actual pot fer, fa i farà la pesada cabdal en aquesta lluita contra el feixisme."

Del fons de "La Publicitat" extraem aquests interessants paràgrafs referents a la nostra concepció internacional:

"Al cap d'un any i mig, gairebé, de la nostra lluita, Europa vol una declaració nostra, solemne i verídica, de pacifisme. Per trist que sigui haver-ho de constatar, les nacions democràtiques no estan prou convençudes, encara, de la raó de la nostra causa. Legítima en els inicis, ha pogut ésser desenfocada la seva perspectiva, amb finalitats interessades, pels aliats dels facciosos. I aquesta feina, cal confesar-ho, no hem tingut prou interès a desvirtuar-la amb la nostra propaganda intel·ligent. Per a molts europeus, demòcrates sincers i liberals de cor, nosaltres som encara els "roigs", un ferment de perturbació, un país en ple desordre, sense govern ni llei. Som un país que ha abandonat la seva carta fonamental i que s'ha lliurat, en plena guerra i sense tenir en compte com això l'afektia, a folls assaigs i a experiments perillosíssims.

Si aquest concepte tan injust ens dol, si aquesta deformació de la veritat entre els que haurien d'ésser els nostres amics i aliats naturals ens sap greu, quan nosaltres, sabem els esforços abnegats i les realitzacions dels governants que han restablert totalment l'ordre públic, la justícia i la llei a tot el territori lleial a la República i que han sabut crear del no-res un potent Exèrcit Regular, no ens hem de plànyer ni hem d'acontentar-nos donant les culpes a Franco per la seva propaganda, que nosaltres no fèiem prou per a contrarestar. Sabem de sobres tot allò que cal dir a aquests acusadors parcials o mal informats. Però necessitem que canviïn de parer, que reconeguin la nostra justícia i que sàpiguen

NOTES INFORMATIVES

ESCUELA NORMAL DEL MAGISTERIO PRIMARIO DE TARRAGONA

Para dar cumplimiento en lo dispuesto en el artículo 4.º del Decreto de 29 de septiembre de 1931, que reorganizó la formación del Magisterio primario, y de lo ordenado en los artículos 4.º al 8.º del Reglamento vigente de Escuelas Normales. Esta Dirección General ha acordado lo siguiente:

Primero. — Que por los directores de las Escuelas Normales se anuncie, en la forma acostumbrada, al examen-oposición, para Ingreso en el Grado Profesional de las mismas, con arreglo a las condiciones preceptuadas en el Decreto y Reglamento orgánico antes citados y de las que se fijan en la orden de 10 de marzo pasado.

Segundo. — Los solicitantes deberán dirigirse al director de la Escuela Normal donde deseen cursar sus estudios, siendo el plazo de admisión de instancias del 10 al 25 del corriente mes, debiendo comenzar los ejercicios el día 28 del mismo mes.

Tercero. — Podrán tomar parte en este examen-oposición:

a) Quien acrediten haber aprobado los estudios necesarios para obtener el grado de Bachiller, por cualquiera de sus planes.
b) Quienes hayan aprobado los cuatro cursos del Magisterio del Plan 1914.
c) Los que hayan aprobado los cuatro cursos del Plan Cultural 1931.
d) Quienes demuestren haber aprobado los cinco primeros años del Plan de segunda enseñanza de 1934.

Cuarto. — Los solicitantes, además de probar mediante la copia certificada del Título correspondiente, o la certificación de estudios, que reúnen alguna de las condiciones antes citadas, deberán poseer las siguientes:

a) Haber cumplido la edad de 16 años, para lo que acompañarán certificación de nacimiento legalizada por tres notarios.
b) Acreditar mediante certificación facultativa, estar revacuado, no padecer enfermedad contagiosa ni defecto físico que los inhabilite para el ejercicio de la profesión.

c) Abonar la cantidad de 2'50 pesetas en papel de pagos al Estado, acompañando a la instancia la documentación oportuna.

d) Documentos justificativos de su adhesión al régimen, expedido por un partido político u organización sindical.

Los ejercicios a realizar por los aspirantes a Ingreso serán los determinados en el artículo 7.º del vigente Reglamento de Escuelas Normales, ajustándose en los ejercicios escritos y orales al Cuestionario publicado en la Orden ministerial de 27 de octubre de 1931.

Lo que se hace público para conocimiento de los interesados.
Tarragona, 9 de noviembre 1937.
—El secretario, José Nogués.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva
TARRAGONA

que la raó està totalment de la nostra banda. I com que ho necessitem, i com que en aquest esforç de normalització de la nostra llengua i de creació del nostre exèrcit trobem una demostració de la nostra força, que contrasta amb la feblesa de Franco, emparat, quant a l'exèrcit, en l'ajut italiolalemany-marroquí, i quant a la reguarda, en el piquet regular o irregular d'execució; com que sabem que lluitem per la llibertat i per la Constitució i per la pau, hem de proclamar davant del món, amb paraules i amb fets, aquests ideals nostres."

DONES DE TARRAGONA

Sou pregades d'assistir a la reunió que tindrà lloc diumenge, dia 14, a les onze del matí al casal del Socors Roig de Catalunya, Rambla 14 d'Abril, 125, per tal d'informar-vos dels acords presos en el Primer Congrés de la Dona.

Donada la importància de l'esmentada reunió esperem assistiràs ifaràs que assisteixin totes les teves companyes.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. —

Telèfon 1783
VISITA DE 10 A 12

NOTA DE L'ALCALDIA

PA A LA CIUTAT

Es fa públic per a general coneixement que el proper dissabte, dia 13, a l'hora de costum s'obriran les expenditures de pa per a servir la ració ordinària a la població.

Tarragona, 11 de novembre 1937
—L'alcalde accidental, Pere Vicente.

CAMISES CORBATES

darreres novetats
= ALSINA =
CAMISER

L'ALCALDE I EL COMISSARI A BARCELONA

Per tal de resoldre alguns assumptes per a la ciutat i les comarques, ahir es traslladaren a Barcelona, l'alcalde i el comissari de la Generalitat, senyors Francesc Conde i Joaquim Fort.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

TROBALLA

Maria Vilà Farré, que viu al carrer Compte, 16, primer pis, lliurà a la persona que acrediti la seva propietat, un pollastre, trobat al terrat de l'esmentada casa.

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 15; mínima, 11.
Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 755'6; a les 18, 760'6.
Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18, id.
Estat del cel: A les 8 h., quasi despatat; a les 18, id.
Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú.; a les 18, id.
Evaporació: En les 24 h., 1.
Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Andreu J. Capdevila
FUNERARIA

J. Nogués, 22.-Telèfon, 1440
TARRAGONA

De tot arreu

Comunicat oficial del Ministeri de Defensa Nacional:

CENTRE. — Sense novetat.
EXTREMADURA. — Lleuger tiroteig.

EST. — Les forces pròpies que ocupaven les cotes 963 i 925, a l'Oest del riu Gállego de Lastanosa, foren atacades i obligades a retirar-se; però en la jornada passada, ajudats per artilleria, reconquistaren la cota 925 al Sud-Oest de Santa Cruz. Un atac a les posicions del Llano (Alt Aragó) fou rebutjat.

L'artilleria enemiga baté intensament diverses posicions d'aquesta zona.

Avui, l'activitat s'ha limitat a lleuger tiroteig i foc de canó en diferents sectors.

ANDALUSIA. — En incursió sobre terreny enemic, forces pròpies arribaren fins les proximitats d'Ahedín (Granada). En un altre reconeixement pel mateix sector, recolliren algun material.

Les nostres bateries actuaren contra les posicions enemigues de Cerro Reyero, Valenzuela i Loma del Viento. Les enemigues feren foc de bateria amb absoluta ineficàcia.

LLEVANT. — Foc de canó sobre la zona al Nord de Terol i comunicacions d'aquesta Plaça, sobre Escandón i altres punts.

Joan Sans Salafranca

METGE

Malalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 6

Unió, 2 pral. - TARRAGO

"El Pacte és per aïllar Rússia de les seves amistats occidentals"
...es declara a Roma

Roma. — Segurament per contestar anticipadament les interpretacions que es faran a l'estranger sobre la visita feta ahir per Boris Stein —ambaixador soviètic— a Ciano —ministre italià d'Afers estrangers— als cercles polítics es declara que l'"objectiu principal del pacte anticomunista italo-germano-nipó és aïllar la Rússia soviètica de les seves amistats occidentals".

Boris Stein ha fet saber a Ciano que el seu Govern considerava el pacte poc amistós i —es declara a Roma— el Govern de Moscou sembla considerar el komintern i la República Soviètica com la mateixa cosa. Des d'ara la ficció cau i no hi ha diferència entre l'aïllament de Rússia com a centre comunista i la nació europea i asiàtica. Per consegüent l'esforç de les tres potències consistirà en afluïxar els fils que uneixen Moscou amb Londres i París dient que "el pacte serà el que un tercer en fac. Pel que fa a Itàlia, el desig de renovar les millors relacions amb Anglaterra subsisteix ara com abans.

I. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.º

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'Abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

Secció esportiva

FUTBOL

A profit del Socors Roig de Catalunya (S. R. I.) i com a comiat de la lleva del 1939, diumenge jugaran l'equip amateur del Casal d'Esports i un de la respectiva lleva

Diumenge i tal com anunciàvem es celebrarà a l'Avinguda de Catalunya un partit de futbol com a comiat del reemplaçament del 1939 i a benefici del Socors Roig de Catalunya (S. R. I.), a càrrec dels equips que dalt esmentem.

Malgrat que no tenim detalls per aquest partit, podem assegurar que serà molt disputat i de bon futbol.

Corren rumors que els equips s'aliniaran com segueix:

Casal d'Esports (A.) — Monguí, Borràs, Aleu, Leandro, Vinyeta, Aiguadé, Benjamín, Rossell, Mateu, Fàbregues i Menéndez.

Selecció de la Lleva del 1939. — Rovira, Pérez, Veciana, Albareda, Ciurana, Gené, Filella, Moix, Pérez, Sorinas i Llimona.

Com hom pot veure, de confirmar-se, ambdues alineacions, els equips són de qualitat.

TORNEIG SENSE TITOL

Partits para la cinquena jornada

PRIMERA A

Júnter-Barcelona.
Sabadell-Europa.
Girona-Badalona.
Espanyol-Granollers.

PRIMERA B

Gràcia-Martinenc.
Sants-Vic.
Manresa-Avenç.
Terrassa-Horta.

SEGONA CATEGORIA

Poble Sec-Pins F. C.
Carmel-Fortpienc.
Hospitalet-Mollet.
Lluro-Empordanès.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

Les potències ja no pensen més que a salvar els seus interessos

Bruselles. — Se sap que en el curs de les converses que han celebrat aquesta tarda els senyors Delbos, Norman Davis i Eden, s'ha examinat el problema de l'Extrem Orient.

Es té la impressió que a conseqüència dels esdeveniments militars registrats a Xang-Hai en el curs de les darreres 24 hores, la qüestió d'una mediació ha quedat novament damunt la taula.

Els delegats de les potències occidentals que després de la sortida del senyor Litvinov cap a Moscou, han romàs en estret contacte amb Potemkin, suposen que la resposta del Japó serà absolutament negativa.

Per aquesta arada avui s'ha parlat exclusivament de la defensa dels interessos comuns a l'Extrem Orient.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona